

Chén Nước

Xuân Diệu

Em cho anh chén nước
Anh biến thành rượu nho
Rượu triền miên mộng ước,
Rượu nồng nàn thơm tho.
Cái men trong mắt em
Anh đổ vào chén nước;
Hương hơi thở của mình
Đã hóa thành rượu chuốc.

Anh thêm vào chén nước
Rượu cất của hồn anh,
Rượu cười sao lấp lánh
Như ánh mắt trời xanh.

Ôi! Chén rượu ân tình
Từ bình minh sự sống
Rót mãi tới vô cùng
Của cuộc đời lỏng lẻo.

Anh lại nâng chén nước
Mời em nhấp môi cho
Em ơi, đừng uống hết
Kẻo say chết bay giờ.